

Małgorzata Kurzyńska, Ryszard Boguwolski

Plemięta, st. 44, gm. Gruta, woj. toruńskie, AZP 31-46/244

Informator Archeologiczny : badania 29, 124-125

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zebrane ruchome materiały zabytkowe, głównie w postaci ceramiki, pochodzą ze schyłku XIII w. aż do czasów współczesnych.

Przeprowadzone dotychczas badania wykopaliskowe dość wyraźnie wskazują, że na omawianym terenie pod ziemią znajdują się resztki budowli poklasztornych i pozamkowych, które są warte odkrycia i rozpoznania historyczno-architektonicznego.

Planuje się kontynuację prac badawczych na tym terenie.

Kutno, st. 3, gm. loco, woj. płockie — patrz: okres nowożytny

Lubsko, st. 31, gm. loco, woj. zielonogórskie — patrz: okres nowożytny

**Mutowo, st. 5
gm. Szamotuły, woj. poznańskie
AZP 47-24/30**

Muzeum-Zamek Górków Szamotuły

Badania prowadził mgr Ryszard Pietrzak. Finansowane przez Muzeum-Zamek Górków Szamotuły. Pierwszy sezon badań. Średniowieczna osada targowa.

Przeprowadzone prace wykopaliskowe były pierwszą próbą archeologicznego rozpoznania osady targowej znanej ze źródeł pisanych (prawa targowe nadał książę Przemysław I ok. 1257 r.). Badania miały charakter rozpoznawczy, ich celem było ustalenie zasięgu osady, a także rodzaju i charakteru występujących na stanowisku nawarstwień.

Założono 12 wykopów o łącznej powierzchni 265,5 m², zlokalizowanych w południowej i zachodniej strefie stanowiska. Zarejestrowano 47 obiektów (głównie jamy i jamy posłupowe). Były to pozostałości budowli naziemnych. Zarejestrowano również warstwy polepy i spalenizny, będące pozostałościami konstrukcji budynków naziemnych. Pozyskano liczne fragm. naczyń ceramicznych i przedmioty metalowe. Po przeprowadzeniu wstępnej analizy materiału można datować rozpoznaną wykopaliskowo strefę osady na XIV-XV w.

Badania będą kontynuowane.

**Niemirówek, st. 7
gm. Krynice, woj. zamojskie
AZP 92-89/28**

Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego w Lublinie

Badania prowadziła Ewa Prusicka. Średniowieczne „Zamczysko”.

*Literatura: *Archeologia Polski...*, s. 119-121.

**Nowa Wieś, st. 12, gm. Bledzew, woj. gorzowskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu
Olsztyn, Targ Rybny — patrz: okres nowożytny**

**Plemięta, st. 44
gm. Gruta, woj. toruńskie
AZP 31-46/244**

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadziła mgr Małgorzata Kurzyńska pod kierunkiem mgr. Ryszarda Boguwolskiego. Uczestniczyli studenci Uniwersytetu Miko-

Iaja Kopernika w Toruniu. Finansowane przez Urząd Gminy w Grudzie. Pierwszy sezon badań. Osada późnośredniowieczna.

Badania miały charakter sondażowo-wiertniczy, celem ich była lokalizacja zaplecza osadniczo-produkcyjnego gródka stożkowatego w Plemiętach. Stanowisko zostało zarejestrowane na stoku i krawędzi wyniesienia, w odległości 90 m na południowy wschód od gródka stożkowatego, po lewej stronie drogi Okonin-Wiktorowo-Stary Folwark.

W celu rozpoznania ogólnej stratygrafii badanego obszaru przeprowadzono wstępnie badania wiertnicze (odwierty 1-35), a następnie wytyczono 2 wykopy sondażowe 1/95 i 2/95. Przebadano obszar o powierzchni 16,5 m². Pozyskano 250 fragm. ceramiki naczyniowej późnośredniowiecznej oraz 6 fragm. przedmiotów żelaznych. Zarejestrowany układ warstw w odwiertach i wykopach był zbliżony: pod warstwą orną wystąpiła warstwa osadnicza (II) miąższości 20-40 cm. W obrębie tej warstwy w wykopie 1/95 odsłonięto dwie jamy o charakterze odpadkowym.

Na podstawie materiału ceramicznego osadę można datować podobnie jak gródek stożkowaty, tj. na XIV/XV w.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum w Grudziądzu.

Badania zakończono.

Racibórz-Stare Miasto, ul. Rzeźnicza, gm. loco, woj. katowickie — patrz: okres nowożytny

**Rogóźno-Zamek, st. 1
gm. loco, woj. toruńskie
AZP 29-47/1**

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwolski. Uczestniczyli mgr Małgorzata Kurzyńska oraz studenci Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Finansowane przez Urząd Gminy w Rogoźnie. Trzeci sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne? Zamek pokrzyżacki (k. XIII-pocz. XIV w.).

Badania tegoroczne były kontynuacją badań z 1994 r.; skupiły się w obrębie wieży bramnej, na przedzamczu wewnętrznym. Ograniczono się tylko do odwiertów. Na osi wieży bramnej wytyczono magistralę łączącą przedzamcze wewnętrzne z przedbramiem (do zwodu na moście). Odwierty co 1 m wykonano w przejeździe wieży, w odległości 3 m od zewnętrznego lica muru wieży (na styku wieży i przedzamcza wewnętrznego), pozostałe usytuowano na przedbramiu. Łącznie wykonano 6 odwiertów, uzyskując w każdym z nich głębokość 470-480 cm (calec).

Wyróżniono 8 warstw (I-VIII), w każdej z nich rejestrowano gruz ceglany. Wyróżniono kilka poziomów spalenizny: na głębokości 100 cm (odwiert 2) i 130-140 cm (odwierty 3, 4, 5, 6), II poziom spalenizny na głębokości 200 cm (odwierty 3, 4, 5, 6), następne, miąższości 10 cm, w odwiercie 6 na głębokości 400 cm, 440 cm, 480 cm.

Z warstw nie pozyskano materiału ceramicznego.

Uzyskane wyniki poświadczają istnienie warstw demolacyjno-pożarowych, jednak wąski zakres prac (ograniczony tylko do wierceń) nie pozwala stwierdzić, czy warstwy te należy łączyć z okresem funkcjonowania zamku czy też z okresem przed jego posadowieniem.

Dokumentacja znajduje się w Muzeum w Grudziądzu.

Badania zakończono.

Rudna-Ratusz, gm. loco, woj. legnickie — patrz: okres nowożytny
